




# ÉLJEN A CSALÁD!

Christine Sagnier és Caroline Hesnard

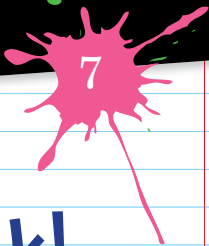


## Elmondom anyukámnak!





ÉLJEN A  
CSALÁD!



Elmondom  
anyukámnak!

Émilie Beaumont  
ötlete  
alapján írta:  
Christine Sagnier

Rajzolta:  
Caroline Hesnard

Könyvmolyképző Kiadó





Mindig ugyanúgy járok a bátyámmal, Tommal. Ha ő kísér el az iskolába, biztos, hogy elkések, vagy legalábbis majdnem. Ezúttal egy hajszálon múltott a dolog. A kerítésnél váltunk el egymástól, ő továbbindult a saját sulija felé. Csakhogy nála maradt a tornazsákom. Benne a jelmezem a tanévzáró műsorhoz. Ráadásul ma volt a főpróba napja. Irtóra le fog teremteni a tanító néni, ha a cowboyjelmezem nélkül



állítok be! Tegnap milliószor elismételte: „Holnap min-  
denképp legyen nálatok a jelmez! Jelmez nélkül nincs  
próba.”

- Tom! Tom! - üvöltöttem hátrafordulva.

Szerencsére ő is észrevette, mi történt, és elindult  
vissza felém.

Öles léptekkel elhaladt egy csapat ötödikes fiú  
előtt, akik épp a járdán ökörködtek.

- Tessék! - nyomta a kezembe Tom a cuccomat.

Majd hozzátette: - Ismered azokat, ott?

A csoport felé pillantottam, és észrevettem Fabient, egy alacsony fiút, akit körülvettek a nagyok, és a hátán lévő iskolatáskát ráncigálták.

- Ő Fabien. Az osztálytársam.

Tom nem teketóriázott. Meg kell hagyni, ő mindig az igazság bajnoka. Legalábbis az emberiséggel szemben: engem ugyanis folyton szekíroz.

- Hé, hagyjátok békén! - mordult rájuk.





A négy fiú felénk fordult. Fabien már épp elillant volna, amikor az egyik srác elragadta tőle a táskát, amit a hóna alatt szorongatott.

- Ő kezdte - bökött a fiú az állával Fabien felé. -  
Lenyúlta a táskámat.

- Aha, persze... - mondta a bátyám, majd Fabienhez fordult. - A tiéd a táska?

De Fabien nem válaszolt, csak lehajtott fejjel el-somfordált. A négy fiú utánaeredt. Tom csak nézte, ahogy távolodnak, én meg azon gondolkoztam, miért



ilyen a bátyám. Hát igen, egyértelmű, hogy nem ő botlik majd a fiúkba a szünetben. És én sajna nem voltam három fejjel magasabb náluk.

Sőt, inkább kettővel alacsonyabb. Közben még be is csöngettek. Én pedig mögöttük vágtattam. Négyesével vettem a lépcsőfokokat – pedig anya a lelkemre kötötte, hogy ne csináljam, főleg ne egy mázsás iskolatáskával a hátamon. A lépcső tetején

szembetalálkoztam a négy nagyiúval, akik épp a táskát rugdosva hülyéskedtek.

- Akarsz rólam egy képet? - vetette oda nekem a legdagibb, aki rém idétlenül festett egy ócska cowboykalappal a fején.

Vicc nélkül: ha Krokettnek hívtak volna, mint az én imádott kutyusomat, kivillantottam volna a tépőfogaimat, és mind fejvesztve menekültek volna. Csak hát Lolának hívnak, és nincsenek éles tépőfogaim, csak szívem, ami úgy vert, mint egy kalapács. Ennek ellenére sikerült úgy elmennem előttük, hogy ne eredjek





futásnak. Na jó, mondjuk inkább, hogy két métert sétáltam, mielőtt rohanni kezdtem volna. Pont időben értem a teremhez, hogy még becsusszanjak néhány utolsóként érkező osztálytársammal együtt.

Upsz! A nagy lendületben kis híján fellöktem Fabient, aki a sor végén állt.

- Bocsi...

Elé furakodtam, és a helyemre siettem, majd lehuppantam a székemre Marion, a legjobb barátnőm





mellé. Melegem volt, szomjas voltam, és a fülemben a szíverésem ritmusára dobolt a vér.

- Minden oké? - súgta Marion.

- Pff...

Névsorolvasás után a tanító néni felszólított minket, hogy vegyük fel a jelmezünket, mert lemegyünk az udvarra elpróbálni a műsort.

- Hűűűű! - ámuldozott Marion. - De szuper a jelmezed! Idenézz, én meg Bajkeverő Jane-nek öltöztem.



- Az meg ki?

- Egy nagyon bátor nő, aki a cowboyok idejében élt! Úgy harcolt, akár egy férfi.

- Csendesebben! - dörrent ránk a tanító néni.

Tíz perccel később már mindannyian fel voltunk öltözve. Vagyis hát majdnem mindannyian.

- Ööö... - suttogta Marion. - Fabienek nincs rajta a jelmeze...

Ajjaj, szegény Fabien! Jól le fogja teremteni a tanító néni. Úgy is lett. A tanító néni azt kérte, hogy sorakozzunk fel. Hú, milyen arcot vágott, amikor

észrevette Fabient! Meg kell hagyni, a sárga sort-  
jában és pólójában úgy nézett ki, mint a rút kiska-  
csa egy seregnyi zilált cowboy és indián között.

A tanító néni olyan csatakiáltást hallatott, ami egy  
indián törzsfőnöknek is becsületére vált volna.

- Húúúhúúúúhúúúú! Fabien, most már komolyan  
azt kell higgyem, hogy direkt csinálod! Múlt héten a



# **TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.**

Szívből ajánljuk,  
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!  
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST  
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

**NE HAGYD KI!**

Rendeld meg most a kiadónál!

**Még több jó könyv**

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

